

[Knud Jespersen.]

Som bekendt fungerer båndværkstedet på den måde, at en hvilken som helst person, der har en idé, kan få stillet materiel og teknisk hjælp til rådighed og selv få lov til at producere udsendelsen, dog under forudsætning af, at det nedsatte udvalg godkender ideen. Udsendelsen bliver, når den er færdig, tilbudt de forskellige afdelinger, som, hvis de tager den, også har ansvaret for programmet. Mange af de bedste radioudsendelser stammer simpelt hen fra båndværkstederne. Alene af den grund bør man tage det op.

Om de søfarendes muligheder sagde ministeren, at det er regeringens hensigt at skabe en radikal forbedring af program- og nyhedsformidling til søfolk på danske skibe. Hertil kan jeg kun sige: vi er enige, men det haster ganske meget. Det er nødvendigt, at man her ikke bare overlader den side af sagen til spidsfindige manipulationer, men at ministeren virkelig holder det løfte, han her har givet.

Om statsfinansiering af Danmarks radios almindelige virksomhed kan jeg gentage, hvad vi tidligere har sagt. Vi må have licensen lagt over på skatterne. Der er så få mennesker, som ikke har radio og fjernsyn i vores land, at man roligt kan opkræve licensen som skat. Herved opnår man også, at licensen bliver delvis progressiv, og det kan lette pensionisternes byrder en smule. I forvejen har man afvist at lade licensbetaleren få direkte stemmeret til radiorådet, så der er ikke rigtig nogen rimelighed i at fastholde den løsning, man har i øjeblikket. Jeg ved meget vel, at hvis man opkræver licensen over skatterne, så slipper de, der er skattefrie, for at betale, så bliver de i fremtiden sortseere, men dem er vi jo næsten i stand til at finde også uden pejleapparat, bare ved at kigge lidt rundt i vores nærhed.

Den sidste halvdel af ministerens redegørelse blev brugt til styreform og de forslag, som ligger i tilknytning hertil. Størrelsen af radiorådet tillægger jeg ikke den store betydning, for uanset størrelse vil de politiske brydninger i samfundet afspejle sig i rådet. Om de stillede forslag vil jeg kun gøre nogle få bemærkninger, for de er nemlig efter vor opfattelse ikke brugbare.

Socialdemokratiets forslag giver regeringen en alt for stor indflydelse på sammen-

sætningen af radiorådet. SF's forslag ligner det noget og minder i sin struktur mere om en slags paradeforslag. Venstres forslag er direkte farligt. Især tanken om et selvejende produktionsselskab anser vi for tendenser, der kan udvikle sig i en udemokratisk retning, og de andre tanker finder vi simpelt hen ubrugelige. Venstre ønsker at skille radio og tv, og at amterne selv producerer udsendelser. Denne idé er vel nok udsprunget af den kendsgerning, at venstre har flertallet i over halvdelen af amterne; så kan man jo gætte sig til, hvad man vil bruge dette flertal til.

Udsendelserne i Danmarks radio og tv skal være alsidige, kulturelle og oplysende. Det er det, man skal arbejde efter. Jeg er meget enig i, at de burde være frisindede, igangsættende og dynamiske og også provokerende. Provokationerne ligger som regel altid imod venstrekræfterne, mens højrekræfterne præger 90 pct. af udsendelserne. De skal informere og aktivisere befolkningen til at leve med i tidens spørgsmål. Radio og tv bør langt hurtigere og mere direkte tage hensyn til forholdene på arbejdspladserne og de forhold, hvorunder arbejderne lever.

Langt over 80 pct. af den arbejdende befolkning er lønmodtagere, men deres indflydelse på udsendelserne bemærkes meget lidt. Det er måske en tilfældighed, men i denne uge sender radioen flere udsendelser på engelsk; vi har ikke noget imod, at man gør det, men de burde nok af hensyn til de indfødte også nu og da tekstes på dansk.

Ministeren sagde noget meget vigtigt, som jeg skal berøre her i afslutningen, nemlig at det er kulturpolitikens mål at modvirke kommercialisering af det kulturelle udbud; i den sag vil vi til enhver tid og ubetinget støtte ministeren. I det følgende glædede ministeren sig over, at der er interesse for vore 2.000 forsamlingshuse. Det er også rigtigt, men det er en interesse, der afspejler den virkelighed, vi har fremkaldt i dette ting ved lovgivningen: det er mere og mere kommercielt, medens folkedans og aftensko-lekurser, og hvad det ellers kunne være, er ting, som har meget lille og overordentlig beskedne plads. Også af den grund bør man styrke de muligheder, der er for, at disse huse kan komme til at virke som kulturelle og frisindede kulturelle steder.